

Протокол № 4

наради педагогічного колективу Опорного закладу «Деснянський навчально-виховний комплекс «гімназія – загальноосвітня школа І ступеня»

від 07 лютого 2020 року

Присутніх – 79 осіб

Голова – Римарев К.Є.

Секретар – Даньківська О.П.

Порядок денний:

1. Про хід виконання рішень попередніх педрад.
2. Обговорення нового закону «Про повну загальну середню освіту».
3. Виховання в учнів стійкої, позитивної мотивації до навчальної діяльності, як важливий фактор формування соціально-адаптованої особистості.

I. СЛУХАЛИ:

Римарева Костянтина Євгенійовича – директор Деснянського НВК – проінформував, що згідно постанови попередніх педрад:

- учні та вчителі НВК активно беруть участь у III етапі Всеукраїнських олімпіад з базових предметів та конкурсах, проводять дослідження і пишуть роботи для МАН, є багато призових дипломів II, III ступеня.

- атестація педагогічних працівників проходить згідно графіка.

- патріотичне та громадянське виховання є пріоритетним напрямком виховної роботи навчального закладу.

- у січні 2020 року на засіданні ПМК класних керівників розглянуто питання «Шляхи вдосконалення патріотичного виховання в сучасних умовах».

- продовжено розвиток волонтерського руху, учні залучаються до акцій як місцевого, так і республіканського масштабу, особливо виділяється у цьому напрямі 7-Б клас (класний керівник Баяк Є.А.)

- із відвідування уроків учителів-предметників встановлено, що всі педагоги посилили виховну спрямованість кожного уроку та виховних форм діяльності відповідно до Методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладів, згідно Указу Президента України від 13 травня 2019 року № 286/2019 «Про Стратегію національно-патріотичного виховання».

II. СЛУХАЛИ:

Римарева Костянтина Євгенійовича – директор Деснянського НВК – ознайомив присутніх із основними положеннями Закону України «Про повну загальну середню освіту», який прийнятий Верховною Радою IX скликання 16 січня 2020 року.

УХВАЛИЛИ:

З метою використання у подальшій роботі, всім педагогам ознайомитися із Законом України «Про повну загальну середню освіту», який прийнятий Верховною Радою IX скликання 16 січня 2020 року.

ІІІ. СЛУХАЛИ:

Паньок Валентину Петрівну – заступник директора НВК з навчально-виховної роботи, - у своїй доповіді «Проблеми формування мотивації навчальної діяльності школярів за сучасних умов» зазначила : «Найтонші джерельця, з яких наповнюється ріка єдності навчання й виховання — це бажання дитини вчитися. Але як же відкривати оті джерельця, як зробити, щоб вони не замулилися? Чим попередити тривожне явище, з яким, на жаль, часто доводиться стикатися нам, педагогам: скажімо, дитина несла до школи вогник жаги до знань, але він хутко погас, натомість народився найстрашніший, найлютіший ворог навчання — байдужість?»

В.Сухомлинський

Мотивація до навчання – одна із головних умов реалізації освітнього процесу. Вона не тільки сприяє розвитку інтелекту, але є рушійною силою удосконалення особистості в цілому. Формування мотивації у учнів до навчально – пізнавальної діяльності є однією з головних проблем сучасної школи. Мотив - це внутрішнє спонукання особистості до того або іншого виду активності, пов'язане із задоволенням певної потреби.

Соціальний заказ суспільства вимагає від закладів освіти підвищення якості навчання та виховання, розвиток та формування конкуренто – спроможного випускника, соціально адаптованої особистості. Основними мотивами навчання у школярів є: особистісний розвиток, інтерес, результат діяльності, бажання у майбутньому стати кваліфікованим спеціалістом, потреба у пізнанні нового.

Кожний з цих мотивів може вносити різний внесок в загальну мотивацію, причому як позитивний, так і негативний.

Доцільно виділити кілька груп мотивів.

Соціальні. Мають широкий спектр свого прояву. Передусім це прагнення особистості шляхом навчання утвердити свій соціальний статус – у суспільстві в цілому, у певному соціальному колективі (сім'ї, класі та ін.).

Спонукальні. Пов'язані з впливом на свідомість школяра певних чинників: вимог батьків, авторитету вчителів, колективу однолітків та ін.

Пізнавальні. Проявляються у пробудженні пізнавальних інтересів і реалізуються шляхом отримання задоволення від самого процесу пізнання і його результатів. Пізнавальна діяльність людини є провідною сферою в її життєдіяльності. Тому, **формування в учнів пізнавальних мотивів** – провідний фактор успішності пізнання, оскільки через нього реалізується природна потреба людини.

Професійно-ціннісні. Відображають прагнення школяра отримати професійну підготовку для участі у продуктивній сфері життєдіяльності. Ці

мотиви вступають в дію на етапі вибору професії і безпосереднього оволодіння професійною освітою.

Меркантильні. Пов'язані з безпосередньою матеріальною вигодою особистості. Вони не є вирішальними, діють лише вибірково, залежно від індивідуальних психологічних особливостей конкретної людини. (Зовнішня мотивація)

Педагог, дбаючи про організацію **пізнавальним процесом**, має цілеспрямовано працювати над формуванням в учнів **дієвих мотивів**.

На жаль, з кожним роком діти все більш втрачають зацікавленість до навчання. Чому одні учні охоче йдуть до школи, а інші відмовляються вчитися й прогулюють уроки? Чому хтось успішно вписується в шкільний соціум, а в когось у школі проблеми? Серед проблем, що постають перед сучасною освітою, є одна, яка кожного дня набуває все більшої актуальності. Це проблема низького рівня знань учнів. Скарги учителів на небажання вчитися та недисциплінованість учнів не припиняються. Стосунки між педагогами та школярами нерідко переростають у конфліктні.

Хочеться розібратися у причинах даного явища. Безумовно, у кожному конкретному випадку причини таких ситуацій різні. Проте існують і загальні. Серед них можна назвати відсутність пізнавальних інтересів, психологічну неготовність до навчання, негативне ставлення в деяких родинах до школи та вчителів.

Жорсткі відносини у суспільстві зробили підлітків більш агресивними та жорстокими. Інколи вони дозволяють собі панібратське ставлення до нас, вчителів. Чітко проявляється неприйняття оцінок дорослих, незалежно від їх правильності. Існують відволікаючі фактори. Навколо вирує життя, існує безліч спокус (телебачення, комп'ютер), а тому, коли школяр стоїть перед вибором між необхідністю робити потрібні, але не завжди захоплюючі домашні завдання та можливістю погратися в гаджеті, то найчастіше перевага віддається останньому.

Однією з проблем, що заслуговує особливої уваги, є відсутність інтересу до навчання, небажання дитини ходити до школи. Мотивація, її формування й корекція лежать в основі шкільних успіхів та негараздів. Низька успішність, шкільна дезадаптація, недостатній рівень культури, що безпосередньо впливає на поведінку і спілкування учня - далеко не повний перелік труднощів, з якими ми стикаємося в умовах школи майже щоденно. Начебто і створюється багато для навчання. А причина проблеми проста - дитина не розуміє, навіщо їй це потрібно. Тобто немає мотивації.

В молодшому шкільному віці вона ще є. Ідучи до школи першокласники пристрасно бажають добре вчитися, щоб радувати оточуючих. Бажання бути кращим, подобатись іншим. Діти навіть ображаються якщо їм не задають домашнє завдання, не оцінюють. Творчий педагог молодшої школи використовує в своїй роботі ігрові методи, розвиває, спонукає до творчості. І маленький фантазер відповідає взаємністю.

В процесі анкетування виявлено, що 98,8% учнів початкової школи з радістю відвідують заняття, але 1,2% учнів мають негативне відношення до школи. 74,6% учнів середньої школи відповіли, що їм цікаво на уроках, а 25,4% учнів не хочуть ходити до школи.

Учням старших класів допомагає вчитися думка про те, що це потрібно мені і лише мені. Ми самі будемо своє майбутнє і рівень наших знань теж повинен хвилювати в першу чергу нас!

У старшій школі 88,6% учнів із задоволенням навчаються у школі, їм цікаво на уроках, вони хочуть більше знати, але 11,4% учнів виявили негативне відношення до навчання

У дітей присутня сильна потреба у спілкуванні з однолітками, вони охоче відгукуються на групові форми роботи з інтерактивними методами навчання, де є можливість суперничати, вигравати, все це також позитивно впливає на бажання вчитися.

Нерідко буває, що інтерес до навчального предмету, пробуджений вчителем, переростає в глибокий інтерес до певної галузі науки і визначає вибір життєвого шляху. Те, що говорить улюблена вчителька, сприймається зовсім по-іншому, ніж те, що говорить дитині чужа людина.

Зацікавлений своїм предметом, з творчим підходом до їх викладання, широкою обізнаністю та ерудицією вчитель власним прикладом впливає на учнів. Школярам подобається в улюблених для них учителях, крім цих вмінь та знань такі риси їх особистості, як чуйність, сердечність, уважність до запитів та інтересів дітей. Поведінка вчителя, його моральне обличчя - все це важливі фактори виховання позитивного мотиву навчання.

На бажання учнів вчитися також впливає і оцінювання знань учнів. На перший погляд звичайна справа, але оцінка - це вміння вчителів знайти правильний підхід до кожної дитини, вміння плекати в її душі вогник прагнення до знань. Оцінка не повинна принижувати гідність учня, карати за незнання, адже він тільки вчиться. Оцінка не повинна бути моральним батоном, яким постійно залякують дитину і батьки, і деякі вчителі.

Не менш важливою є роль батьків. Дослідження доводять, що успішне навчання дітей у школі залежить від певних особливостей поведінки батьків якщо вони допомагають дітям розвивати впевненість у власних силах, заохочуючи до виконання посильних завдань у школі і вдома. У таких родині діти оточені теплом та любов'ю, а методи контролю й підтримки дисципліни характерні скоріше для авторитетного, ніж авторитарного стилю батьківської поведінки. Діти знають межі дозволеного, але при цьому почуваються у безпеці і впевнені, що їх люблять.

І, напевно, найважливіше, що батьки встигаючих учнів постійно спілкуються з ними. Аналізують разом прочитану книгу або переглянутий фільм, уважно вислуховують їхню думку, регулярно розмовляють із ними. Батьки підтримують інтерес дітей до пізнання і подають їм у цьому приклад. *Дати дітям радість праці, радість успіху у навчанні, збудити в їхніх серцях почуття гордості, власної гідності — це перша заповідь виховання. У наших школах не повинно*

бути нещасливих дітей, душу яких гнітить думка, що вони ні на що не здібні. Успіх у навчанні — єдине джерело внутрішніх сил дитини, які породжують енергію для переборення труднощів, бажання вчитися (В. О. Сухомлинський)

Найкращий учитель той, хто пробуджує в учнів бажання вчитися. Ця незаперечна істина проголошувалась в тій чи іншій формі прогресивними педагогами всіх часів.

У книжці „Серце віддаю дітям” В.О.Сухомлинський, звертаючись до вчителів, писав: „Не забувайте, що ґрунт, на якому будується ваша педагогічна майстерність, - у самій дитині, в її ставленні до знань і до вас, учителю. Це - бажання вчитися, натхнення, готовність до подолання труднощів. Дбайливо збагачуйте цей ґрунт, без нього немає школи”. Щоб навчити дитину, треба не просто передати їй знання і вміння, а й викликати в неї відповідну активність, пізнавальну чи практичну. Важливим структурним елементом цієї активності є мотивація, в якій виявляється ставлення школярів до навчання.

Педагогічна наука і шкільна практика підтверджують, що найбільш успішно навчання учнів здійснюється за умови їх позитивного ставлення до навчальної діяльності. Тоді вони докладають багато зусиль для засвоєння знань, оволодіння вміннями і навичками, уважні на уроках, намагаються якомога краще виконати навчальні і трудові завдання.

Шкільна діяльність для різних дітей має різний зміст. Для одних вона є засобом отримати похвалу батьків, для інших – проникнення у суспільне життя. Мотиви навчання не повинні бути пасивними і споглядальними, вони, передусім, повинні базуватися на активному інтересі до того, що вивчається. Тільки від майстерності вчителя, його педагогічного досвіду і психологічного настрою залежить використання ним таких форм і методів роботи з учнями, які сформують у них сталі позитивні мотиви у здобутті знань, умінь, навичок, викличуть інтелектуальні інтереси.

Мотивація відноситься до набору людських чинників, які штовхають людину вперед. Вона буває зовнішня і внутрішня.

Учні із зовнішньою мотивацією, як правило, не одержують задоволення від подолання труднощів під час вирішення навчальних завдань. Тому такі діти обирають простіші завдання й виконують лише те, що необхідно для одержання підкріплення. В умовах школи таким підкріпленням найчастіше є оцінка вчителя, вдома - винагорода, подарунок, похвала.

Відсутність внутрішнього стимулу сприяє зростанню напруження, зменшенню спонтанності, що справляє пригнічуючу дію на креативність дитини, тоді як наявність внутрішніх мотивацій сприяє виявленню безпосередності, оригінальності, зростання креативності та творчості. За належністю до етапу навчання мотивація буває:

Вступна мотивація активізує навчальну діяльність учнів, сприяє формуванню початкового бажання освоїти навчальний матеріал, викликає інтерес до процесу навчання. Вступна мотивація може здійснюватися у формі

бесіди, показу, демонстрації того чи іншого предмета або явища, на яке буде спрямовано весь процес навчання.

Поточна мотивація забезпечує оптимальне педагогічне спілкування в процесі навчання, сприяє формуванню стійкого інтересу до навчальної діяльності та підтримує цей інтерес на всіх етапах навчання:

- у процесі його пояснення (бесіда, лекція, розповідь);
- у ході виконання практичних завдань (розв'язання задач, вирішення завдань, виконання лабораторних робіт);
- у процесі контролю (поточний, підсумковий, заключний тощо).

Заклучна мотивація забезпечує позитивний зворотній зв'язок або інформує учнів про успішність їхньої діяльності.

Оскільки мотивація має велике значення у навчанні будь-якого предмета, вчителю важливо своєчасно збудити, зберегти і підтримати її.

Однак хвилює те, що порівняно з минулими роками в учнів упав інтерес до вивчення окремих предметів, значно знизився загальний рівень навчальних досягнень учнів.

Порівнюючи якість навчальних досягнень учнів за останні три роки, слід відмітити, що відсоток учнів з високим рівнем навчальних досягнень залишається на тому ж рівні. Значно зменшилась частина учнів, які мають достатній рівень, і, навпаки, зросла частина учнів, які досягли середнього рівня навчальних досягнень.

Більшість опитаних учнів хотіли б, аби вчителі проводили уроки за сучасними методиками. З метою формування позитивних мотивів навчальної діяльності вчителі нашої школи використовують словесні, наочні і практичні, репродуктивні і пошукові методи, а також методи самостійної навчальної роботи. Також використовують наочність, яка підвищує інтерес учнів до питань, що вивчаються, допомагає перебороти втому чи негативні відчуття. Проводять лабораторні, практичні експериментальні роботи, які також виступають в ролі мотивів активної навчальної діяльності. Часто застосовують проблемно-пошукові методи, які є надзвичайно цінними у створенні позитивних мотивів навчання, особливо для самостійного вирішення учнями. Кожен із названих вище методів організації навчально-пізнавальної діяльності є не тільки інформаційно-навчаючим, а й мотиваційним.

Не меншу роль, а інколи і значно більшу, відіграє рівень розвитку емоційно-вольової та мотиваційної сфери особистості дитини. Емоції та відчуття часто формують поведінку учня, впливають на поставлені нам ті чи інші життєві цілі. Байдужа до всього дитина неспроможна поставити та вирішити життєво важливі завдання, досягти значних успіхів. Прикрашена емоціями розповідь учителя викликає захоплення у школярів і тому вони сприймають матеріал краще. Якщо урок для них нецікавий, то він сприймається погано.

Емоційні уривки з текстів, ілюстрації, емоційна розповідь учителів – це прийоми реалізації методу створення емоційних переживань у навчанні. Одним із прийомів емоційного мотивування навчання є створення ситуації

захопленості, Підвищений інтерес в учнів викликає аналіз уривків з художньої літератури, присвячених життю і діяльності видатних учених, громадських діячів. Наприклад, на уроках історії використання фактів із життя українських гетьманів та інших діячів може не тільки зацікавити учнів, а й викликати позитивне ставлення до предмета і теми, яка вивчається. Для створення емоційних ситуацій під час проведення уроків велике значення мають художність та емоційність мови вчителя. Без емоційності мова вчителя є тільки інформативно корисною, але, на жаль, вона не стає позитивним методом активізації навчально-пізнавальної діяльності учнів.

Одним із найдієвіших методів мотивації навчання для учнів з низьким рівнем навчальних досягнень має бути створення на уроці ситуації успіху. Тому вчителям потрібно добирати для учнів посильні завдання, оцінювати їхнє виконання, під час цього слід забезпечувати належний мікроклімат, у якому учень позбувся би почуття невпевненості та страху. Схвальні оцінювальні судження вчителя викликають в учнів позитивні емоції. Часто оцінка відіграє роль вольового мотиву, проте говорити про її стимулююче значення можна тільки тоді, коли вона викликає в учня бажання поглибити знання, формує у нього вольові риси характеру. Дієвість оцінювання значною мірою залежить від коментування її педагогом, бо гуманізація освіти вимагає, щоб навчання було вільним від тиску на учнів, психологічного дискомфорту, породженого необ'єктивним оцінюванням.

Проте використовувати тільки мотиви пізнавального інтересу – недостатньо. Особливо важливо, щоб учителі школи розвивали в учнів мотиви обов'язку і відповідальності у навчанні. У цьому разі вони намагатимуться перемогти всі ймовірні труднощі, відчуватимуть радість від цих перемог, навіть з тих предметів, до яких не мають безпосереднього інтересу.

При підготовці до уроку, обираючи методи і прийоми мотивації, вчителі враховують специфіку класу та індивідуальні можливості учнів.

Важлива роль у мотивації учнів до навчання відводиться стилю спілкування вчителя з учнями під час уроку та в позаурочний час. Пріоритетним визначено демократичний стиль спілкування, який обрали всі 90% вчителів.

Учителі школи вміють формувати в учнів глибокі мотиви навчання, створюючи для цього відповідні умови на уроках.

Щоб навчити дитину, треба не просто передати їй знання і вміння, а й викликати в неї відповідну активність, пізнавальну чи практичну.

Важливим структурним елементом цієї активності є мотивація, в якій виявляється ставлення школярів до навчання.

Нетрадиційний, нестандартний урок!... Ця форма класичних занять все наполегливіше утверджується в шкільній практиці. Багато вчителів вбачають у ній засіб подолання стереотипу уроку, зміни звичних способів спілкування, демократизації взаємовідносин між вчителями та учнями. Що ж дає нестандартний, нетрадиційний урок?

По-перше, активізацію розумової діяльності учнів. Стимулює мислити, думати, порівнювати, аналізувати, виправляючи свої помилки і помилки свого товариша.

По-друге, розвиток пізнавальних інтересів учнів до навчання. Їм цікаво вчитися, прагнуть знати якомога більше, щоб виступати в ролі вчителя, контролюючи чи перевіряючи товариша.

По-третє, розвиток зв'язного мовлення та творчих здібностей учнів. Вони вчаться правильно, грамотно і красиво говорити. В даному випадку мотивація навчання іде підсвідомо і без всяких примусів до навчання.

У формуванні мотивів навчання і позитивного ставлення до предмету велику роль може відіграти сам учитель. Тут, насамперед, йдеться про стосунки, які склалися між ним і кожним учнем зокрема. Якщо вони доброзичливі, довірливі, передбачають взаємодопомогу. Мотив радості від навчання має сприятливий ґрунт, а позитивне ставлення до учителя переноситься на предмет. Водночас, відчуженість, недовіра, авторитарність, іронія з боку вчителя викликають в учня відповідні негативні почуття і зумовлюють пасивне ставлення до предмета, бажання „відсидітись” на уроці, тощо. Байдужий вчитель не може захопити своїх учнів предметом. Якщо ж він постійно демонструє відданість своїй справі, впевненість в успіху своєї діяльності, віру в пізнавальну цінність предмета, це відразу передається учням і стає джерелом мотивації навчання.

Ми бачимо, що вчителі нашої школи перебувають у постійному пошуку, реалізують на уроках один із найважливіших принципів навчання – опору на життєвий досвід як на джерело знань, який спрямований на розвиток особистості дитини, і є одним із головних чинників підвищення мотивації учнів до навчання.

Вчителі ставлять завдання, які можна розв'язати отримавши інформацію з Інтернету, чим спонукають дітей до пошукових видів діяльності. Учні з ентузіазмом користуються комп'ютерною мережею школи, вчаться збирати інформацію, аналізувати, узагальнювати, використовувати досягнення інформаційних технологій у процесі написання рефератів, пошуково-дослідницьких робіт.

Кожен з названих вище методів організації навчально-пізнавальної діяльності є не тільки інформаційно-навчальним, а й мотиваційним. Анкетування вчителів показало, що переважна більшість опитаних (70%) вдаються до формування відповідального ставлення до навчання, висувають навчальні вимоги відповідно до навчальних програм, інформують про обов'язкові результати навчання. Велика увага приділяється ними для розвитку самостійності учнів, їх творчій активності. Використовуються спеціальні прийоми розвитку творчого мислення. Цьому сприяють вправи на знаходження оригінальних варіантів розв'язання завдань, творчого пошуку, створення проблемних ситуацій. Все це виробляє в учнів мотивацію здобувати знання самостійно, шляхом власних міркувань, розвиває творчий потенціал дитини, її нахили, здібності, почуття.

Водночас, лише декілька педагогів використовують на уроках завдання «на кмітливість», які сприяють стимулюванню навчальної діяльності учнів, недостатньо при цьому приділяють увагу створенню проблемних ситуацій, що містять протиріччя з неоднозначним вирішенням. Це свідчить про те, що вони мало залучають учнів до активної діяльності, тобто на уроках переважають традиційні методи одностороннього пояснення, коли учень пасивно сприймає інформацію.

Аналізуючи стан неспішності учнів, чи шукаємо ми, вчителі, причини? Чи бачимо тільки лінь або слабкий розвиток? І, мабуть, не кожен замислюється над правильним вибором навчального матеріалу, якістю викладання, невмінням організувати активну навчально-пізнавальну діяльність дітей, несприятливістю психологічного клімату в класі.

Сьогодні є вже підстави говорити і про нове могутнє джерело мотивації — ринок праці. Атмосфера конкуренції, потреба відстояти, поліпшити свою життєву позицію, прагнення успіху, нарешті, страх безробіття, — всі ці притаманні ринкові чинники формують особливу соціальну психологію, яка передається дітям уже в сім'ї. Тому з'являється потреба якнайшвидше "стати на ноги", "домогтись чогось" через навчання.

Вчителі школи вміють формувати в учнів глибокі мотиви навчання, створюючи для цього відповідні умови на уроках. Але цей процес розраховано на творчість учителя, його постійне вдосконалення. Недаремно ще К. Ушинський писав: «Учитель живе доти, доки вчиться, щойно він перестає вчитись, у ньому помирає учитель».

Отже, справжній учитель кожним своїм словом і дією має переконувати учнів у своїй щирості, доброзичливості і справедливості. Тільки за цієї умови можна виховувати позитивні мотиви до навчання, як до відповідальної, цікавої і радісної праці.

Ми всі працюємо, щоб навчання було ефективним і плідним, стало радістю і задоволенням для кожної дитини. І якщо вірити М. Остроградському, що «Хороші вчителі створюють хороших учнів», то в майбутньому учні нашої школи стануть справжніми людьми.

2. Продемонструвала відеоролик про вплив гаджетів на організм людини.

Після основної частини (доповіді і відео Паньок В.П.) учителі перемістилися на засідання предметно-методичних комісій, де кожен мав змогу поділитися власними напрацюваннями (досвідом) з колегами в галузі свого предмета, а саме те, як вони мотивують дітей до навчання. Також кожна ПМК запропонувала пункти в рішення педради.

ПОСТАНОВИЛИ:

З метою формування в учнів стійкої позитивної мотивації до початкової діяльності:

1.Адміністрації НВК:

1.1. При відвідуванні уроків та позакласних заходів звертати увагу на стан формування позитивних мотивів навчальної діяльності учнів.

Постійно

1.2. Узагальнити матеріали педради щодо впровадження методів і прийомів мотивації навчальної діяльності учнів.

До квітня 2020 року

1.3.Спланувати на 2020-2021 н.р. підвищення кваліфікації учителів з питань формування стійкої позитивної мотивації навчання учнів в сучасних умовах.

До травня 2020р.

2.Керівникам ПМК:

2.1. Систематизувати практику впровадження методів, форм, технік, прийомів, лайфхаків по створенню стійкої мотивації навчальної діяльності учнів.

До 15.05.2020р.

2.2. Налагодити систему взаємовідвідування уроків колег з метою обміну досвідом з питання виховання у школярів уміння та бажання вчитися.

Постійно

3. Учителям – предметникам:

3.1. Враховувати рекомендації педради щодо впровадження емоційних,пізнавальних,вольових та соціальних методів мотивації під час проведення навчальних занять.

Постійно

Голова педради
Секретар

Римарєв К.Є.
Даньківська О.П.